

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ“ излази у издању на српскохрватском, односно хрватскохрватском, словеначком, македонском, албанском и мађарском језику. – Огласи по тарифи. – Жиро-рачун код Службе друштвеног књиговодства 60802-603-21943

Петак, 14. јун 1991.

БЕОГРАД

БРОЈ 44

ГОД. XLVII

Цена овом броју је 24 динара. – Аконтација претплате за 1991. годину износи 1.190 динара. – Рок за рекламације 15 дана. – Редакција: Улица Јована Ристића бр. 1. Пошт. факс 226. – Телефони: Централна 650-155; Уредништво 651-885; Служба претплате 651-732; Телекс 11756; Телефакс 651-482

457.

На основу чл. 46. и 51е. Закона о правима и дужностима савезних органа у погледу средстава у друштвеној својини која они користе („Службени лист СФРЈ“, бр. 56/80, 64/86 и 84/90), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О УСЛОВИМА И НАЧИНУ РЕШАВАЊА СТАМБЕНИХ ПОТРЕБА ФУНКЦИОНЕРА И РУКОВОДЕЊИХ РАДНИКА У САВЕЗНОМ ИЗВРШНОМ ВЕЋУ И САВЕЗНИМ ОРГАНИМА УПРАВЕ И САВЕЗНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

І. ОСНОВНА ОДРЕДБА

Члан 1.

Стамбене потребе функционера и руководећих радника у Савезном извршном већу, савезним органима управе, савезним организацијама и стручним и другим службама Савезног извршног већа (у даљем тексту: савезни органи управе) решавају се:

- 1) давањем кредита за изградњу или куповину стамбене зграде, односно стана у својини;
- 2) откупом стамбене зграде, односно стана или дела стамбене зграде, односно стана;
- 3) додељивањем станова и гаража на коришћење.

ІІ. ДАВАЊЕ КРЕДИТА ЗА РЕШАВАЊЕ СТАМБЕНИХ ПОТРЕБА

Члан 2.

Кредити за решавање стамбених потреба функционера и руководећих радника дају се на начин и под условима утврђеним овом уредбом.

Одлуку о давању кредита, која садржи износ кредита и износ дуга по кредиту, доноси надлежно радно тело Савезног извршног већа (у даљем тексту: радно тело), на основу захтева функционера и руководећег радника, који садржи податке из члана 8. ове уредбе.

Члан 3.

Кредит се даје под следећим условима:

- 1) да износ годишње отплате чини 3% од износа кредита и да се износ неотплаћеног дуга по кредиту ревалоризује почетком сваке календарске године, тако да се годишњи износ отплатне рате усклађује са растом цена на мало у СФРЈ, а највише у висини раста просечног нето личног дохотка у привреди СФРЈ у претходној години;
- 2) да рок отплате кредита не буде дужи од 35 година;
- 3) да отплата кредита отпочне у року од 30 дана од дана издавања употребне дозволе, а најдуже од једне године од дана закључења уговора о кредиту;
- 4) да корисник кредита, у року од 30 дана од дана прибављања стамбене зграде или стана, изврши упис права својине у јавне књиге код надлежног органа с теретом хипотеке до коначне отплате кредита и примерак решења са изводом из јавних књига достави радном телу;
- 5) да се кориснику кредита који средствима кредита гради стамбену зграду, односно стан може ставити на располагање 60% утврђене висине кредита, с тим да се та

средства уплаћују по приложеном документу (уговор, профактура и сл.), а да му се после правдања тог износа преостали део кредита исплати у готовом, са обавезом правдања тих средстава (фактуре, признанице, потврде и др.); б) да се средства кредита преносе на основу обезбеђене документације.

Члан 4.

Уговор о кредиту у име Савезног извршног већа потписује председник радног тела.

Уговором о кредиту утврђују се међусобна права и обавезе.

Уговор о кредиту садржи нарочито: назначење уговорних страна; назначење одлуке о додели кредита; висину, сврху, начин и рокове коришћења кредита; рок и начин отплате кредита; начин ревалоризације неотплаћеног дуга по кредиту и усклађивања годишњих износа отплатне рате; право надзора радног тела да се кредит користи наменски и у утврђеним роковима; клаузулу о заложном праву, односно хипотеци на објекту изграђеном средствима кредита и упису тог права у јавне књиге; изјаву тражиоца кредита о дозволи административне забране на део личног дохотка у висини месечних анuitета до коначне отплате кредита; начин и рок извршавања међусобних права и обавеза у случају раскида уговора о кредиту.

Средства се могу додељивати и преко банке са којом радно тело закључи уговор о пружању услуга под најповољнијим условима.

После закљученог уговора о кредиту, преко надлежног суда врши се забележба хипотекарног права на стамбену зграду, односно стан који се гради, односно купује средствима кредита.

Члан 5.

Уговор о кредиту може се раскинути:

- 1) ако наступи виша сила услед које се изградња, односно куповина стамбене зграде или стана не може извршити, односно кредит не може реализовати;
- 2) ако корисник кредита не почне коришћење кредита или не користи кредит у року који је одлуком о додели кредита утврђен;
- 3) ако се средства кредита употребе у ненаменске сврхе;
- 4) ако корисник кредита не плати три узастопна месечна анuitета кредита или четири у току године.

Ако се уговор раскине кривоцом једне од уговорних страна, друга страна је дужна да врати преостали износ, односно примљени износ са каматом која је утврђена уговором о кредиту.

ІІІ. ОТКУП СТАМБЕНЕ ЗГРАДЕ И СТАНА

Члан 6.

Носилац станарског права или чланови његовог породичног домаћинства – корисници стамбене зграде и стана, откуп те зграде и стана врше под условима и на начин утврђеним Законом о правима и дужностима савезних органа у погледу средстава у друштвеној својини која они користе (у даљем тексту: Закон) и прописима донесеним за спровођење тог закона.

Члан 7.

Функционер, односно руководећи радник коме је додељен стан по одредби члана 51в. став 2. Закона дужан је, у року од 30 дана од дана закључења уговора о коришћењу стана, да поднесе захтев за закључење уговора о откупу стана.

Ако у року из става 1. овог члана не поднесе захтев за закључење уговора о откупу стана, функционер, односно руководећи радник дужан је да без одлагања стан врати даваоцу.

Разликом стамбене површине у смислу члана 51в. став 2. Закона у односу на постојећи стан сматра се недостајући број соба у односу на број корисника.

IV. ДОДЕЉИВАЊЕ СТАНОВА И ГАРАЖА НА КОРИШЋЕЊЕ

Члан 8.

Функционеру и руководећем раднику може се дати на коришћење стан на основу писменог захтева.

Захтев из става 1. овог члана садржи податке о: основу именована, односно постављења; стану ако се њиме располаже; броју чланова породичног домаћинства и величини стана који се тражи.

Поред података из става 2. овог члана, подносилац захтева је дужан да достави и друге податке који су значајни за одлучивање о давању стана, а према упитнику који ће сачинити радно тело.

Члан 9.

При давању стана на коришћење водиће се рачуна нарочито: о природи посла који обављају функционери и руководећи радници, односно природи дужности које врше, о стамбеним приликама, о могућности да се доделом одговарајућег стана реше два или више стамбених питања, о дужини чекања на решавање стамбеног питања, о материјалним условима породичног домаћинства и о здравственом стању.

Члан 10.

Величина стана који се додељује функционерима и руководећим радницима одредиће се, по правилу, према броју чланова породичног домаћинства, и то:

1) за самца	– гарсоњера или једнособан стан
2) за два члана породице	– једноипособан или двособан стан
3) за три члана породице	– двоипособан стан
4) за четири члана породице	– трособан или троипособан стан ако су деца истог пола
5) за четири члана породице	– троипособан или четворособан стан ако су деца различитог пола
6) за пет и више чланова породице	– четворособан или већи стан.

Члановима породичног домаћинства, у смислу ове уредбе, сматрају се: брачни друг, деца, родитељи и друга лица која је функционер или руководећи радник дужан по закону да издржава, која заједно с њим станују најмање три године пре дана подношења захтева, а немају на други начин решено стамбено питање.

Члан 11.

Функционеру, односно руководећем раднику издаје се решење о додељивању стана на коришћење, у писменом облику, које садржи нарочито: име лица коме се даје стан, имена лица и њихово сродство за која се као члановима породичног домаћинства додељује стан на коришћење, матичне бројеве свих лица и податке о стану, и служи као основ за закључивање уговора о коришћењу стана, у који

се уносе подаци садржани у решењу и други подаци прописани законом.

Члан 12.

Корисник стана је дужан да приликом исељења из стана доведе стан у исправно стање, односно у стање у коме га је примио.

2. Додељивање на коришћење стана за службене потребе

Члан 13.

Стан за службене потребе може се доделити на привремено коришћење функционеру, односно руководећем раднику, а изузетно и раднику у подручној организационој јединици у савезном органу управе који нема решено стамбено питање у месту у коме је запослен.

Члан 14.

За службене потребе, по правилу, додељује се гарсоњера или једнособан стан.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, функционеру се може доделити највише двособан стан, с обзиром на природу и значај посла који обавља.

Члан 15.

Додељивање на привремено коришћење станова за службене потребе врши се на основу писменог захтева.

Раднику у савезном органу управе додељује се на коришћење стан за службене потребе на основу захтева функционера који руководи савезним органом управе.

Члан 16.

О додељивању на привремено коришћење стана за службене потребе издаје се решење у писменом облику, на основу кога корисник стана закључује уговор којим се уређују сва питања у вези са коришћењем стана за службене потребе.

Износ накнаде за коришћење намештаја и друге опреме утврђује радно тело.

Члан 17.

Станове за службене потребе одређује радно тело, а опремају се из средстава намењених за решавање стамбених потреба, сагласно стандардима које утврђује то радно тело.

Члан 18.

Корисник стана за службене потребе приликом усељења у стан потписује реверс на примљени намештај и другу опрему у стану.

Корисник стана за службене потребе не може мењати делове намештаја и другу опрему из става 1. овог члана. Приликом исељења из стана саставља се записник, у који се уносе подаци о стању намештаја и друге опреме коју је корисник примио.

Корисник стана за службене потребе дужан је да штету коју причини на стану, намештају или опреми накнади даваоцу стана на коришћење.

3. Додељивање станова на коришћење

Члан 19.

Функционеру, односно руководећем раднику, на основу поднесеног захтева који садржи податке из члана 8. ове уредбе, може се доделити стан на коришћење по основу станарског права.

Члан 20.

Функционеру, односно руководећем раднику може се доделити стан на коришћење по основу станарског права само ако није решио стамбено питање на други начин или ако се исели из стана у ранијем месту боравка и пресели у место боравка у коме добија стан по основу ове уредбе.

4. Додељивање станова савезним органима управе за потребе радника у тим органима

Члан 21.

Станови на које право располагања има СФРЈ, а право давања на коришћење Савезно извршно веће могу се доделити савезним органима управе за потребе радника у тим органима ради побољшања кадровске структуре на основу писменог захтева који подноси функционер који руководи савезним органом управе.

Захтев из става 1. овог члана садржи податке о:

- 1) начину решавања стамбеног питања;
- 2) пословима и задацима које радник обавља;
- 3) броју чланова породичног домаћинства;
- 4) величини стана који раднику припада према правилнику;
- 5) могућности стављања на располагање Савезном извршном већу станова у којима станују радници који траже већи стан, ради давања тих станова на коришћење другим радницима;
- 6) другим околностима које могу бити значајне за одлучивање о додељивању станова савезном органу управе.

Члан 22.

Функционер који руководи савезним органом управе издаје решење о давању стана на коришћење из члана 21. ове уредбе у писменој облику.

5. Додељивање на коришћење гаража, односно гаражних места

Члан 23.

Гараже, односно гаражна места могу се додељивати на коришћење само носиоцу станарског права и кориснику стана за службене потребе.

Члан 24.

Гаража, односно гаражно место даје се на коришћење, по правилу, у истој згради у којој се налази стан.

Носиоцу станарског права, односно кориснику стана за службене потребе може се дати на коришћење само једна гаража, односно једно гаражно место.

V. ЗАМЕНА СТАНОВА И ГАРАЖА

Члан 25.

Радно тело може одлучити о замени стана, односно гараже са другим друштвеним правним лицем под условима утврђеним Законом.

Члан 26.

На захтев носиоца станарског права, радно тело, у случају предвиђеном Законом, може дати сагласност за замену стана под условом да се не мења досадашњи основ за коришћење станова који се замењују.

Радно тело може, у року од 30 дана од дана подношења захтева за замену стана, да обезбеди стан какав се жели прибавити заменом, о чему је дужно да обавести подносиоца захтева.

VI. ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

Члан 27.

Станове и гараже, односно гаражна места који су на основу савезних закона изграђени средствима буџета федерације за потребе одређених савезних органа управе, функционер који руководи тим савезним органом управе може, по овлашћењу радног тела, непосредно давати на коришћење радницима ради побољшања кадровске структуре.

Члан 28.

Функционеру, односно руководећем раднику који је поднео захтев за стан, односно за кредит пре дана пензио-

нисања, стамбене потребе решавају се по одредбама ове уредбе.

Одредба става 1. овог члана примењује се и на решавање стамбених потреба чланова породичног домаћинства функционера, односно руководећег радника из тог става у случају смрти лица које има право на стан, односно кредит.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 29.

Даном ступања на снагу ове уредбе престаје да важи Уредба о условима и начину додељивања на коришћење станова и гаража изграђених средствима буџета федерације за потребе функционера, руководећих радника и радника у Савезном извршном већу и савезним органима управе и савезним организацијама („Службени лист СФРЈ”, бр. 25/81).

Члан 30.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Савезно извршно веће

Е. п. бр. 172
6. јуна 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

458.

На основу члана 3. Закона о привременом финансирању потреба федерације у 1991. години за које се средства обезбеђују у буџету федерације („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О РАСПОРЕЂИВАЊУ СРЕДСТАВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ТЕХНИЧКО-ТЕХНОЛОШКЕ МОДЕРНИЗАЦИЈЕ САВЕЗНИХ ОРГАНА ЗА ПЕРИОД ЈАНУАР – ЈУНИ 1991. ГОДИНЕ

1. Средства утврђена Одлуком о распореду средстава за потребе федерације која се обезбеђују у буџету федерације за период јануар–март 1991. године („Службени лист СФРЈ”, бр. 4/91) и Одлуком о распореду средстава за потребе федерације која се обезбеђују у буџету федерације за период април–јуни 1991. године („Службени лист СФРЈ”, бр. 22/91) на позицији 181, односно 184 – Средства за финансирање програма техничко-технолошке модернизације савезних органа – Раздео 14. Савезни секретаријат за правосуђе и управу, у укупном износу од 60,000.000 динара, распоређују се на следеће кориснике и за следеће намене:

Редни број	Корисник и намена	Динара
1	2	3
1	Скупштини СФРЈ – за опремање и модернизацију технолошких система Скупштине СФРЈ	2,000.000
2	Председништву СФРЈ – за инвестиционе радове на репрезентативним објектима Председништва СФРЈ	1,000.000
3	Савезном извршном већу – за телефонију и набавку телефакса	400.000
4	Савезном суду – за довршење започетих радова на адаптацији зграде Савезног суда	400.000
5	Савезном секретаријату за иностране послове – за прибављање неопходне опреме и за одржавање објеката	2,000.000

1	2	3
6	Савезном секретаријату за унутрашње послове - за изградњу I равни за пренос неговорних порука	6,000.000
6.1	Институту безбедности - за набавку неопходне опреме за унапређење процеса рада	1,000.000
7	Савезном секретаријату за саобраћај и везе - за инвестиционе радове и набавку опреме и техничких средстава за регулацију Дунава од Београда до југословенско-мађарске границе	4,000.000
7.1	Установи за одржавање унутрашњих пловних путева - за набавку опреме и осигурање безбедности саобраћаја на унутрашњим пловним путевима	2,000.000
7.2	Установи за одржавање поморских пловних путева - за регулисање I транше у оквиру Светског поморског система сигурности	3,000.000
7.3	Савезној управи за радио-везе - за набавку опреме и модернизације контролно-мерних центара	1,500.000
7.4	Геоманетском институту - за набавку неопходне опреме и возила	300.000
8	Савезном секретаријату за пољопривреду - за опремање инспекцијских служби на граничним прелазима	200.000
9	Савезном секретаријату за рад, здравство, борачка питања и социјалну политику - за опремање инспекцијских служби на граничним прелазима	200.000
10	Савезној управи царина - за оспособљавање објеката царинарница и набавку неопходне опреме	15,000.000
11	Савезном хидрометеоролошком заводу - за набавку неопходне специфичне опреме	750.000
12	Савезном заводу за мере и драгоцене метале - за израду југословенских примарних еталона и набавку специфичне опреме	2,100.000
13	Савезном заводу за информатику - за отплату новог рачунарског система	12,500.000
14	Савезној дирекцији за робне резерве - за набавку неопходне информатичке опреме	350.000
15	Секретаријату за информације Савезног извршног већа - Радио Југославији - за набавку неопходне опреме за потребе једног студија	1,250.000
16	Сервису за биротехничке послове савезних органа управе и савезних организација - за набавку специфичне репрографске опреме	2,100.000
17	Управи пословних зграда савезних органа - за одржавање техничких постројења и објеката савезних органа	950.000
18	Архиву Југославије - за набавку неопходне специфичне опреме	1,000.000
УКУПНО		60,000.000

2. За прибављање опреме, за коју се средства обезбеђују овом одлуком, савезни органи дужни су да прибаве мишљење савезног органа управе надлежног за послове правосућа и управе.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Савезно извршно веће

Е. п. бр. 174
6. јуна 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

459.

На основу члана 51ђ. Закона о правима и дужностима савезних органа у погледу средстава у друштвеној својини која они користе („Службени лист СФРЈ”, бр. 56/80, 64/86 и 84/90), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОДРЕЂИВАЊУ СТАМБЕНИХ ЗГРАДА И СТАНОВА НА КОЈИМА ПРАВО РАСПОЛАГАЊА ИМА СФРЈ КОЈИ СЕ НЕ МОГУ ПРОДАВАТИ, ОДНОСНО ОТКУПЉИВАТИ

1. Не могу се продавати, односно откупљивати стамбене зграде и станови у тим зградама које су грађене као посебне грађевинске целине (тип виле) и имају припадајуће земљиште на којима право располагања има СФРЈ, а Савезно извршно веће право доделе на коришћење, а које се могу користити за потребе репрезентације савезних органа (за смештај страних дипломатско-конзуларних представништва) и за друге потребе савезних органа, према списку који чини саставни део ове одлуке.

2. Носиоце станарског права, односно закупце стамбених зграда и станова из тачке 1. ове одлуке обавестиће надлежно радио тело Савезног извршног већа у року од 30 дана од дана доношења ове одлуке.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Савезно извршно веће

Е. п. бр. 175
6. јуна 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

СПИСАК

СТАМБЕНИХ ЗГРАДА И СТАНОВА КОЈИ СЕ НЕ МОГУ ПРОДАВАТИ, ОДНОСНО ОТКУПЉИВАТИ

Редни број	Улица и број	Година изградње	Број стана	Површина
1	2	3	4	5
1.	Булевар октобарске револуције 45 (287m ² , два стана)	1935.	1 2	167m ² 120m ²
2.	Чакорска 2а (423m ² , три стана)	1960.	1 2 3	213m ² 127m ² 83m ²
3.	Симе Луке Лазича 8 (284m ² , три стана)	1939.	1 2 3	168m ² 51m ² 65m ²
4.	Толстојева 4 (280m ² , два стана)	1935	1 2	235m ² 45m ²
5.	Ужичка 8 (268m ² , два стана)	1938.	1 2	233m ² 35m ²
6.	Ужичка 16а (224m ² , један стан)	1930.	1	224m ²
7.	Ужичка 36 (418m ² , три стана)	1941.	1 2 3	208m ² 156m ² 54m ²
8.	Ужичка 4 (192m ² , три стана)	1919.	1 1 2	52m ² 59m ² 81m ²
9.	Ужичка 23 (75m ² , један стан)	1935.	1	75m ²
10.	Толстојева 58 (171m ² , један стан)	1935.	1	171m ²
11.	Андре Николића 5 (341m ² , два стана)	1930.	1 1	293m ² 48m ²
12.	Младена Стојановића 32 (239m ² , два стана)	1975.	1 2	112m ² 127m ²
13.	Толстојева 45 (132m ² , један стан)	1964.	1	132m ²

1	2	3	4	5
14.	Толстојева 52 (516m ² , четири стана)	1982.	1 2 3 4	128m ² 130m ² 128m ² 130m ²
15.	Аугуста Цесарца 37 (151m ² , један стан)	1977.	1	151m ²
16.	Аугуста Цесарца 39 (186m ² , један стан)	1979.	1	186m ²
17.	Булевар октобарске револуције 26 (55m ² , један стан)	1932.	1	55m ²
18.	Бањичке жртве 6 (128m ² , два стана)	1949.	1 2	64m ² 64m ²
19.	Звечанска 40 (185m ² , један стан)	1940.	1	185m ²
20.	Косте Јовановића 1а 98m ² , један стан)	1935.	1	98m ²
21.	Косте Јовановића 49 (189m ² , један стан)	1935.	1	189m ²
22.	Лесковачка 2 (73m ² , један стан)	1956.	1	73m ²
23.	Леди Пеџет 4а	1982.	2 3 4 1	95m ² 89m ² 95m ² 89m ²
24.	Васе Пелагића 46а	1963.	1 1 1 2 5	91m ² 54m ² 93m ² 124m ² 14m ²
25.	Васе Пелагића 46б	1963.	2 4 5	108m ² 108m ² 14m ²
26.	Јездићева 7	1982.	7	123m ²
27.	Пролетерских бригада 31		1 2 3 4	142m ² 175m ² 224m ² 41m ²
28.	Пролетерских бригада бр. 90	1912.	1 2 3	75m ² 56m ² 17m ²
29.	Сундачићева 2	1974.	1	120m ²
30.	Булевар војводе Путника 22	1924.	1	134m ²
31.	Булевар војводе Путника 24	1977.	1	75m ²

460.

На основу члана 30. Закона о хидрометеоролошким пословима од интереса за целу земљу („Службени лист СФРЈ”, бр. 18/88 и 63/90), савезни секретар за народну одбрану прописује

ПРАВИЛНИК

О ИЗВРШАВАЊУ ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКИХ ПОСЛОВА ЗА ПОТРЕБЕ СИСТЕМА НАРОДНЕ ОДБРАНЕ

Члан 1.

За потребе система народне одбране извршавају се хидрометеоролошки послови у области хидролошког и метеоролошког бдења, истраживања атмосфере и водних ресурса и послови примене хидрологије и метеорологије.

Члан 2.

Послови из члана 1. овог правилника обухватају:

- 1) у области метеоролошког и хидролошког бдења:
 - осматрања и мерења метеоролошких елемената и појава у мрежи метеоролошких станица;
 - осматрања и мерења карактеристика квалитета ваздуха и падавина, укључујући и радиоактивност ваздуха и падавина у мрежи метеоролошких станица и праћење преноса загађујућих материја кроз атмосферу;

- прогнозирање времена, праћење и упозоравање на развој штетних и опасних метеоролошких појава;
 - прогнозирање квалитета ваздуха, праћење и упозоравање на његово нагло загађење;
 - осматрања и мерења површинских подземних вода, речних наноса, леда на рекама и језерима и специјална хидролошка осматрања и мерења у мрежи хидролошких станица;
 - осматрања и мерења карактеристика квалитета површинских вода, подземних вода прве издани и мора, укључујући и радиоактивност вода у мрежи хидролошких станица;
 - прогнозирање вода, праћење и упозоравање на развој штетних и опасних хидролошких појава;
 - прогнозирање квалитета воде, праћење и упозоравање на њихово нагло загађење;
- 2) у области истраживања атмосфере и водних ресурса:
- истраживања и праћења процеса у атмосфери;
 - истраживања и праћења хидролошких процеса;
 - истраживања и праћења карактеристика квалитета ваздуха, површинских вода, подземних вода прве издани и мора и падавина свих врста, укључујући и радиоактивност ваздуха, падавина и вода и пренос загађујућих материја у њима;
 - истраживања физичких основа климе и праћења њених промена и колебања;
 - истраживања процеса и појава у атмосфери значајних за потребе ваздушне пловидбе;
 - истраживања међудејства мора и атмосфере и њихов утицај на пловидбу и других делатности на мору, обали и острвима;
 - истраживања физичких основа модификације времена и климе;
 - хидролошка и метеоролошка истраживања за израду водног биланса и коришћења водних потенцијала;
 - 3) у области примене хидрологије и метеорологије:
 - метеоролошко обезбеђење ваздушне пловидбе;
 - метеоролошко обезбеђење пловидбе и других делатности на мору;
 - хидролошко и метеоролошко обезбеђење пловидбе на унутрашњим пловним путевима;
 - примена знања о клими и водним ресурсима;
 - прикупљање и достављање података који се односе на метеоролошка и хидролошка осматрања на копну, мору, приобаљу и острвима.

Члан 3.

Хидрометеоролошке послове из члана 3. овог правилника извршавају надлежни органи за хидрометеоролошке послове у републикама и аутономним покрајинама и савезна организација надлежна за хидрометеоролошке послове, који су по закону о хидрометеоролошким пословима од интереса за целу земљу одређени као део система народне одбране.

Органи и организације из става 1. овог члана извршавају одређене хидрометеоролошке послове за потребе система народне одбране на захтев команди – штабова, јединица и установа оружаних снага СФРЈ и других субјеката система народне одбране, у складу са својим надлежностима утврђеним законом и другим прописима.

Команде – штабови и јединице оружаних снага СФРЈ захтеве за извршавање одређених хидрометеоролошких задатака достављају органима и организацијама из става 1. овог члана, на начин који ће прописати начелник Генералштаба оружаних снага СФРЈ.

Члан 4.

Хидрометеоролошки послови за потребе система народне одбране извршавају се у оквиру јединственог хидрометеоролошког информационог система Југославије, уз примену заштите података који су означени тајним или су од посебног интереса за систем народне одбране.

Члан 5.

Команде – штабови, јединице и установе и други суб-

јекти система народне одбране ускладиће с одредбама овог правилника своја акта и захтеве који се односе на извршавање хидрометеоролошких послова за своје потребе, у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Члан 6.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Р. в.п. бр. 25
22. маја 1991. године
Београд

Савезни секретар за народну
одбрану генерал армије,
Велько Кадијевић, с. р.

461.

На основу члана 149. Закона о системима веза („Службени лист СФРЈ”, бр. 41/88, 80/89 и 29/90), директор Савезне управе за радио-везе прописује

ПРАВИЛНИК

О ИЗМЕНИ ПРАВИЛНИКА О ПОДАЦИМА И ДОКУМЕНТАЦИЈИ КОЈИ СЕ ПОДНОСЕ УЗ ЗАХТЕВ ЗА ПРИБАВЉАЊЕ ДОЗВОЛЕ ЗА РАДИО-СТАНИЦУ

Члан 1.

У Правилнику о подацима и документацији који се подносе уз захтев за прибављање дозволе за радио-станицу („Службени лист СФРЈ”, бр. 22/91) у члану 14. став 1. тачка 4. зарез и речи: „као и прорачун зоне ометања постојећих и планираних радио-станица према подацима које доставља савезни орган управе надлежан за послове радио-веза” бришу се.

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

Бр. 08-582/6
3. јуна 1991. године
Београд

Директор
Савезне управе за
радио-везе,
др Драшко Марин, с. р.

462.

На основу члана 10. став 6, члана 15. и члана 80. став 1. тачка 9. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), а у вези са Законом о привременим мерама о циљевима и задацима заједничке монетарне политике у 1991. години („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ КВОТА ЗА ДАВАЊЕ РЕЕСКОНТНИХ И ЛОМБАРДНИХ КРЕДИТА БАНКАМА У ДРУГОМ ТРОМЕСЕЧЈУ 1991. ГОДИНЕ

1. У прегледу квота за давање реесконтних и ломбардних кредита банкама у другом тромесечју 1991. године, који је саставни део Одлуке о утврђивању квота за давање реесконтних и ломбардних кредита банкама у другом тромесечју 1991. године („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/91 и 36/91), под редним бројем 93, у колонама 4 и 5, износ: „187.738.000” замењује се износом: „248.040.000”.

Иза редног броја 93, у Нераспоређеном делу, у колони 4 износ: „23.488.510” брише се, а у колони 5 износ: „298.254.439” замењује се износом: „237.952.439”.

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 169
13. јуна 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

463.

На основу члана 10. став 1. и члана 80. став 1. тачка 5. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ОДЛУКЕ О ПРИВРЕМЕНОЈ ОБУСТАВИ ДАВАЊА КРЕДИТА И ДРУГИХ ПЛАСМАНА БАНКАМА ИЗ СРЕДСТАВА ПРИМАРНЕ ЕМИСИЈЕ ПРЕКО НАРОДНЕ БАНКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

1. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о привременој обустави давања кредита и других пласмана банкама из средстава примарне емисије преко Народне банке Црне Горе („Службени лист СФРЈ”, бр. 22/91).

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 170
13. јуна 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

464.

На основу члана 13. став 3. и члана 80. став 1. тачка 8. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), а у вези са чл. 36. до 40. Закона о хартијама од вредности („Службени лист СФРЈ”, бр. 64/89 и 29/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О ИЗДАВАЊУ БЛАГАЈНИЧКИХ ЗАПИСА НАРОДНЕ БАНКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

1. У Одлуци о издавању благајничких записа Народне банке Југославије („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/89, 7/90, 10/90, 27/90, 42/90, 8/91 и 22/91), у тачки 2. став 3. речи: „15.000.000.000 динара” замењују се речима: „20.000.000.000 динара”.

2. Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 171
13. јуна 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

465.

На основу члана 38а. став 2. Закона о банкама и другим финансијским организацијама („Службени лист СФРЈ”, бр. 10/89, 40/89, 87/89 и 72/90) и члана 80. став 1. тачка 29. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90), Савет гувернера доноси

ОДЛУКУ**О ВИСИНИ И НАЧИНУ ОБРАЗОВАЊА ПОСЕБНЕ РЕЗЕРВЕ БАНАКА ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ОД ПОТЕНЦИЈАЛНИХ ГУБИТАКА**

1. Банке су дужне да, у зависности од степена наплативости активе утврђеног у складу са Одлуком о начину класификовања активе и одговарајућих ванбилансних ставки банака и других финансијских организација са становишта њихове наплативости („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/91) – (у даљем тексту: Одлука), образују посебну резерву за обезбеђење од потенцијалних губитака, и то:

- за активу класификовану у категорију С – у висини од 50% износа ове активе;
- за активу класификовану у категорију D – у висини од 75% износа ове активе;
- за активу класификовану у категорију Е – у висини од 100% износа ове активе.

Укупни износ посебне резерве из става 1. ове тачке умањује се за износ резерви банке и раније створених дугорочних резервација по потенцијалним губицима.

2. Посебна резерва из тачке 1. ове одлуке образује се у полугодишњем и годишњем обрачуна, а евидентира на посебном аналитичком рачуну у оквиру рачуна 976 – Дугорочна резервисања, на терет прихода банке.

3. Изузетно од одредбе тачке 1. ове одлуке, банка која је своју организацију, пословање и самоуправне опште акте ускладила са одредбама Закона о банкама и другим финансијским организацијама дужна је да укупни износ посебне резерве из тачке 1. ове одлуке образује до 31. децембра 1994. године. Динамику образовања посебне резерве за ове банке утврдиће Савет гувернера посебном одлуком.

4. Износ из тачке 1. ове одлуке образује се на основу извештаја који се израђују у складу са тачком 6. Одлуке.

5. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ”.

О. бр. 172
13. јуна 1991. године
Београд

Председник Савета
гувернера
гувернер
Народне банке Југославије,
Душан Влатковић, с. р.

УСТАВНИ СУД ЈУГОСЛАВИЈЕ**ОДЛУКА****О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДЛУКЕ О УСКЛАЂИВАЊУ НИВОА ПЕНЗИЈА ОБРАЧУНАТИХ ИЗ ПЕНЗИЈСКОГ ОСНОВА У КОМЕ ЈЕ 1986. ГОДИНА ПОСЛЕДЊА ГОДИНА РАДА**

1. Општинско удружење пензионера и инвалида рада Општинџ Карпош у Скопљу покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности Одлуке Скупштине Самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања Македоније о усклађивању нивоа пензија обрачунатих из пензијског основа у коме је 1986. година последња година рада („Службен весник на Социјалистичка Република Македонија”, бр. 9/87 и 25/87).

По мишљењу предлагача, оспорена одлука није сагласна са Уставом СФРЈ и у супротности је са законом због тога што се том одлуком врши усаглашавање пензија остварених од 1. јуна 1986. до 31. децембра 1986. године, чиме се приманоци ових пензија стављају у повољнији положај у односу на остале кориснике пензија и чиме су, по њиховом мишљењу, повређена уставна начела о једнакости и равноправности грађана.

2. Оспореном одлуком одређено је да се ниво пензија остварених у периоду од 1. јула 1986. до 31. децембра 1986. године код којих је пензијски основ утврђен применом коефицијента за ревалоризацију личних доходака из ранијих година који улазе у пензијски основ према нивоу личних доходака из 1985. године усаглашава са нивоом пензија о-

стварених од 1. јула 1983. године до 30. јуна 1984. године за 48,4 посто.

3. Самоуправна интересна заједница пензијског и инвалидског осигурања Македоније, у одговору на предлог покретача поступка, истиче да је оспорена одлука сагласна са Уставом СФРЈ и да није у супротности са савезним законом.

4. Одредбом члана 163. став 1. Устава СФРЈ утврђено је да се право радника на социјално осигурање обезбеђује обавезним осигурањем, на начелима узајамности и солидарности и минулог рада, у самоуправним интересним заједницама, а на основу доприноса из личног доходака и доприноса из доходака организација удруженог рада, односно доприноса из средстава других организација или заједница у којима раде. Овим осигурањем радник, у складу са законом, обезбеђује себи право на здравствену заштиту и друга права за случај болести, порођаја, смањена или губитка радне способности, незапослености и старости и права на друге облике социјалног осигурања, а за чланове његове породице – право на здравствену заштиту, право на породичну пензију, као и друга права по основу социјалног осигурања.

Уставни суд Југославије, полазећи од наведене одредбе Устава СФРЈ, налази да се право на пензију, а касније и усклађивање пензија у складу са законом остварује у републичкој заједници пензијског и инвалидског осигурања. По оцени Суда, усаглашавањем пензија оспореном одлуком корисници пензија остварених у 1986. години нису стављени у повољнији положај, већ се доводе у равноправан положај са осталим корисницима пензија.

Зато Уставни суд Југославије сматра да оспорена одлука Самоуправне интересне заједнице пензијског и инвалидског осигурања Македоније није несагласна са Уставом СФРЈ.

5. Оцењивање законитости оспорене одлуке у надлежности је Уставног суда Македоније и он је донео решење У-број 122/89 од 9. јануара 1991. године о неприхватању предлога.

6. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и чл. 35. и 36. став 3. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 10. априла 1991. године, донео је

Одлуку

Одбија се предлог Општинског удружења пензионера и инвалида рада Карпош у Скопљу да се утврди да Одлука о усклађивању нивоа пензија обрачунатих на основу пензијског основа у коме је 1986. година последња година рада („Службен весник на СР Македонија”, бр. 9/87 и 25/87) није сагласна са Уставом СФРЈ.

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Службен весник на Социјалистичка Република Македонија”.

Ову одлуку донео је Уставни суд Југославије у саставу: председник Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић и Душан Ружић.

У-бр. 342/87 и 341/87
10. априла 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА**О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ЗАКОНА О ЗАДУЖЕЊУ РЕПУБЛИКЕ КОД НАРОДНЕ БАНКЕ СРБИЈЕ СА УСТАВОМ СФРЈ И СУПРОТНОСТИ ТОГ ЗАКОНА СА САВЕЗНИМ ЗАКОНОМ**

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности Закона о задужењу Републике код Народне банке Србије („Службени гласник Републике Србије” – Посебно гласило, бр. 14/90) и супротности тог закона са Законом о На-

родној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90) и Законом о привременим мерама о циљевима и задацима заједничке монетарне политике у 1991. години („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90).

Савезно извршно веће сматра да оспорени закон није сагласан са Уставом СФРЈ и да је у супротности са наведеним савезним законима због тога што кредите из примарне емисије и услове под којима се ти кредити дају уређује федерација, односно Народна банка Југославије.

2. Законом о задужењу Републике код Народне банке Србије прописано је да ће Народна банка Србије одобрити Републици Србији кредит из примарне емисије у износу од 5,0 милијарди динара ради превазилажења несклада у притицању средстава за исплату пензија, и то са роком отплате од шест месеци и каматом у висини од 50% од есконтне стопе Народне банке Југославије.

3. Одредбама тачке 2. Амандмана XXXV на Устав СФРЈ утврђено је да су Народна банка Југославије, народне банке република и народне банке аутономних покрајина у установе јединственог монетарног система које спроводе заједничку монетарну и девизну политику и заједничке основе кредитне политике, које утврђује Скупштина СФРЈ, и да Народна банка Југославије регулише количину новца у оптицају.

Одредбама члана 10. став 2. и став 3. тачке 6. Закона о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина прописано је да Народна банка Југославије, ради обезбеђивања стабилности валуте и регулисања количине новца у оптицају, доноси основе кредитне политике и одлуке за спровођење заједничких основа кредитне политике у складу са циљевима и задацима утврђеним одлуком Скупштине СФРЈ и врши одобравање кредита из примарне емисије банкама као меру за спровођење заједничке монетарне политике и заједничких основа кредитне политике.

Одредбом члана 4. Закона о привременим мерама о циљевима и задацима заједничке монетарне политике у 1991. години прописано је да Народна банка Југославије пројекцијом монетарне политике утврђује потребан обим примарног новца и обезбеђује његово остваривање.

Из наведених одредаба Устава СФРЈ и савезних закона, по схватању Уставног суда Југославије, произлази да одобравање кредита из примарне емисије, као једне од мера остваривања заједничких основа кредитне политике регулисања количине новца у оптицају, спада у искључиву надлежност Народне банке Југославије.

Будући да та питања уређује федерација, републички прописи којим су та питања уређена нису сагласни са Уставом СФРЈ и у супротности су са наведеним савезним законом.

Уставни суд Југославије оценио је да су одредбе Закона о задужењу Републике код Народне банке Србије, којима се Републици Србији одобрава кредит из примарне емисије и одређују услови тог кредита, несагласне са Уставом СФРЈ и у супротности са наведеним савезним законима јер за уређивање тих питања није надлежна Скупштина Републике Србије.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. став 1. тач. 1. и 2. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 24. априла 1991. године, донео је

О д л у к а

Утврђује се да Закон о задужењу Републике код Народне банке Србије („Службени гласник Републике Србије” – Посебно гласило, бр. 14/90) није сагласан са Уставом СФРЈ и да је у супротности са Законом о Народној банци Југославије и јединственом монетарном пословању народних банака република и народних банака аутономних покрајина („Службени лист СФРЈ”, бр. 34/89, 88/89 и 61/90) и Законом о привременим мерама о циљевима и задацима заједничке монетарне политике у 1991. години („Службени лист СФРЈ”, бр. 84/90).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Службеном гласнику Републике Србије”.

Ову одлуку донео је Уставни суд Југославије у саставу: председник Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, др Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

IV-број 11/1-91
24. априла 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

О Д Л У К А

О ОЦЕЊИВАЊУ СУПРОТНОСТИ ОДРЕДАБА ЧЛ. 2, 3. И 4. ЗАКОНА О ИСПЛАТИ ЛИЧНИХ ДОХОДАКА У ОДРЕЂЕНИМ ДЕЛАТНОСТИМА ДО ЗАКЉУЧЕЊА КОЛЕКТИВНИХ УГОВОРА СА ЗАКОНОМ О ИСПЛАТИ ЛИЧНИХ ДОХОДАКА, СРЕДСТАВА ЗА НЕПОСРЕДНУ ЗАЈЕДНИЧКУ ПОТРОШЊУ И СРЕДСТАВА ЗА ИСХРАНУ РАДНИКА У ТОКУ РАДА

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање супротности одредаба чл. 2, 3. и 4. Закона о исплати личних доходака у одређеним делатностима до закључења колективних уговора („Службени гласник Републике Србије”, бр. 6/90) са одредбама Закона о исплати личних доходака, средстава за непосредну заједничку потрошњу и средстава за исхрану радника у току рада („Службени лист СФРЈ”, бр. 37/90) због тога што је оспореним одредбама наведеног републичког закона прописана исплата личних доходака радника у одређеним делатностима без обавезе издавања интерних деоница на део повећања личних доходака и у износу већим од утврђених наведеним савезним законом.

2. Оспореним одредбама Закона о исплати личних доходака у одређеним делатностима до закључења колективних уговора прописано је: да правно лице може да исплаћује месечне аконтације личног дохотка по раднику највише до износа просечног личног дохотка у привреди Републике исплаћеног у претходном месецу (члан 2); да правна лица која се претежно финансирају из друштвених фондова усклађују висину исплаћених личних доходака по раднику са просечно исплаћеним месечним личним дохотком у привреди општине, односно града Београда (члан 3) и да правна лица која искажу губитак у пословању за период јануар – септембар 1990. године, а исплатила су веће личне дохотке од прописаних не могу повећавати аконтације личних доходака до закључивања колективних уговора (члан 4).

3. Законом о исплати личних доходака, средстава за непосредну заједничку потрошњу и средстава за исхрану радника у току рада прописано је: да правна лица која су остварила индекс обрачунаог месечног личног дохотка по раднику у односу на републички, односно на покрајински просек за период јул – новембар 1990. године између 90 и 110 издају интерне деонице или издвајају у пословни фонд најмање 25% од повећања месечних личних доходака ако тај индекс прелази 110 за те намене издвајају 50% (члан 4) и да правна лица која су у месецу за који врше исплату личних доходака била инсолвентна дуже од 20 дана и правна лица која имају непокривени губитак по годишњем обрачуна личне дохотке исплаћују највише до нивоа просека који су исплатила за период јул – новембар 1990. године или до 90% од износа исплаћене масе за тај период (члан 5).

Уставни суд Југославије оценио је да су оспорене одредбе наведеног републичког закона у супротности са тим савезним законом, јер се тим одредбама републичког закона омогућава исплата средстава за личне дохотке у већим износима од нивоа утврђеног наведеним савезним законом и без обавезе издавања интерних деоница на одређени износ повећања личних доходака или издвајања тих износа у пословни фонд.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. став 1. тачка 2. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 24. априла 1991. године, донео је

Одлуку

Утврђује се да су одредбе чл. 2, 3. и 4. Закона о исплати личних доходака у одређеним делатностима до закључења колективних уговора („Службени гласник Републике Србије”, бр. 6/90) у супротности са Законом о исплати личних доходака, средстава за непосредну заједничку потрошњу и средстава за исхрану радника у току рада („Службени лист СФРЈ”, бр. 37/90 и 84/90).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Службеном гласнику Републике Србије”.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Суда Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

IУ-број 131/1-90

24. априла 1991. године
Београд

Председник

Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДРЕДАБА ЧЛ. 1-5. ЗАКОНА О ЗАДУЖИВАЊУ У ИНОСТРАНСТВУ И ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈА И СУПЕРГАРАНЦИЈА ПО ОДРЕЂЕНИМ ИНОСТРАНИМ КРЕДИТИМА ОД СТРАНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И СУПРОТНОСТИ ТИХ ОДРЕДАБА СА ЗАКОНОМ О КРЕДИТНИМ ОДНОСИМА СА ИНОСТРАНСТВОМ

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности одредаба чл. 1-5. Закона о задуживању у иностранству и давању гаранција и супергаранција по одређеним иностраним кредитима од стране Републике Србије („Службени гласник Републике Србије”, бр. 6/90) и супротности тих одредаба са Законом о кредитним односима са иностранством („Службени лист СФРЈ”, бр. 66/85, 38/86 и 16/89).

Савезно извршно веће сматра да, према одредби члана 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ, федерација, преко савезних органа, уређује кредитне односе са иностранством и да су наведеним савезним законом прописани услови и начин задуживања друштвених правних лица у иностранству, па оспорене одредбе наведеног републичког закона којима су та питања на други начин уређена нису сагласне са Уставом СФРЈ и у супротности су са наведеним савезним законима.

2. Оспореним одредбама Закона о задуживању у иностранству и давању гаранција и супергаранција по одређеним иностраним кредитима од стране Републике Србије прописано је: да Република Србија може узимати финансијске и друге кредите за потребе одржавања текуће ликвидности у плаћању, да према иностранству и за друге намене у складу са политиком и планом развоја Републике (члан 1); да за те кредите Република Србија може издати гаранцију или супергаранцију ако се у иностранству задуже банке или друге финансијске организације чије је седиште на територији Републике (члан 2); да се о задужењу Републике и давању гаранција и супергаранција за износ веће од 10 милиона USA долара доноси посебан закон којим се уређују услови задуживања и намене тих кредита, као и извори средстава за враћање тих кредита (члан 3); да о задуживању Републике и давању гаранција и супергаранција у висини до 10 милиона USA долара одлучује Извршно веће Скупштине Републике (члан 4) и да Народна банка Србије води све врсте послова и евиденција о задуживању у иностранству (члан 5).

3. Одредбом члана 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ утврђено је да федерација, преко савезних органа, уређује систем спољнотрговинског и девизног пословања и другог

економског пословања са иностранством и обезбеђује извршавање савезних закона у тим областима.

Одредбама чл. 1, 5, 12. и 37. Закона о кредитним односима са иностранством прописано је: да се тим законом уређују услови и начин задуживања у иностранству у складу са политиком утврђеном друштвеним планом Југославије и обимом и наменама утврђеним пројекцијом платног биланса Југославије за сваку годину; да се под тим условима могу задуживати у иностранству и друштвено-политичке заједнице и да друштвено-политичке заједнице кредитне односе са иностранством заснивају на основу савезног закона који се доноси за сваки кредит посебно.

Уставни суд Југославије оценио је да оспорене одредбе наведеног републичког закона нису сагласне са Уставом СФРЈ и да су у супротности са Законом о кредитним односима са иностранством, јер кредитне односе са иностранством уређује федерација, па републички закони којим се ти односи уређују на други начин нису сагласни са Уставом СФРЈ и у супротности су са савезним законом.

4. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. став 1. тач. 1. и 2. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 14. маја 1991. године, донео је

Одлуку

Утврђује се да су одредбе чл. 1-5. Закона о задуживању у иностранству и давању гаранција и супергаранција по одређеним иностраним кредитима од стране Републике Србије („Службени гласник Републике Србије”, бр. 6/90) несагласне са Уставом СФРЈ и у супротности са Законом о кредитним односима са иностранством („Службени лист СФРЈ”, бр. 66/85, 38/86 и 16/89).

Одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Службеном гласнику Републике Србије”.

Ову одлуку Уставни суд је донео у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

IУ-број 128/1-90

14. маја 1991. године
Београд

Председник

Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

ОДЛУКА

О ОЦЕЊИВАЊУ УСТАВНОСТИ ОДЛУКЕ О ПОСЕБНИМ РЕПУБЛИЧКИМ ТАКСАМА КОЈЕ ПЛАЋАЈУ ПРАВНЕ И ФИЗИЧКЕ ОСОБЕ ЗА ИСТИЦАЊЕ ТВРТКЕ И КОРИШТЕЊЕ НЕКРЕТНИНА И ЊЕНЕ СУПРОТНОСТИ СА ЗАКОНОМ О ТРГОВИНИ

1. Савезно извршно веће покренуло је пред Уставним судом Југославије поступак за оцењивање уставности и законитости Одлуке о посебним републичким таксама које плаћају правне и физичке особе за истицање твртке и кориштење некретнина („Народне новине” – Службени лист Републике Хрватске, бр. 55/90).

Према мишљењу Савезног извршног већа оспорена одлука је несагласна са одредбама члана 154, члана 251. ст. 1. и 2, члана 252. и члана 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ због тога што се том одлуком радне организације и радни људи са седиштем на територији Републике Србије доводе у неравноправан положај у обављању делатности на јединственом југословенском тржишту, а држављани Републике Србије доводе се у неједнак положај у односу на држављане других република.

2. Одлуком о посебним републичким таксама које плаћају правне и физичке особе за истицање твртке и кориштење некретнина прописано је плаћање таксе за истицање фирме у висини од 90.000 динара годишње, за кориштење пословног простора у висини од 1.200 динара по m² и за кориштење грађевинског земљишта у пословне

сврхе у висини од 1.200 динара за m^2 годишње. Ову таксу плаћају правна и физичка лица са седиштем, односно пребивалиштем на територији Републике Србије ако имају пословне јединице (продавнице, представништва, стоваришта, бензинске пумпе, откупна места, грађевинска земљишта, одмаралишта и зграде које се сезонски користе за одмор и опоравак) на територији Републике Хрватске.

Поред наведеног, оспореном одлуком прописано је да се посебна такса плаћа за грађевинско земљиште које грађанин сам користи, и то у висини од 100 динара по m^2 годишње и за зграде и посебне делове зграда које се користе сезонски у висини од 300 динара по m^2 . Ову таксу плаћају физичка лица са пребивалиштем на територији Републике Србије и држављани Републике Србије који имају пребивалиште на територији Републике Хрватске, а ту таксу не плаћају држављани Републике Хрватске са пребивалиштем на територији Републике Србије.

3. У одговору на предлог Савезног извршног већа Влада Републике Хрватске навела је да је оспорену одлуку донела зато што је Република Србија донела низ прописа и мера којима је једнострано нарушено јединство југословенског тржишта, а надлежни органи у федерацији нису предузели мере да уреде поремећене односе на јединственом југословенском тржишту. Република Хрватска је, стога, у остваривању својих права и дужности, а ради очувања равноправног положаја Републике Хрватске у федерацији, морала и могла уредити односе који се уређују савезним законом.

4. Одредбама члана 154. Устава СФРЈ утврђено је да су грађани једнаки у правима и дужностима без обзира на националност, расу, пол, језик, вероисповест, образовање и друштвени положај и да су сви пред законом једнаки.

Одредбом тачке 2. Амандмана ХХХ на Устав СФРЈ утврђено је да су противуставни прописи и други акти и радње којима се организације удруженог рада или радни људи, зависно од седишта, односно пребивалишта, стављају у неравноправан положај, а одредбама члана 249. став 3. Устава СФРЈ утврђено је да држављанин једне републике има на територији друге републике иста права и дужности као и њени држављани.

Одредбама члана 251. ст. 1, 2, 3. и 5. Устава СФРЈ утврђено је: да радни људи, народи и народности Југославије остварују своје економске интересе на јединственом југословенском тржишту; да су на јединственом југословенском тржишту радни људи и организације удруженог рада равноправни у обављању делатности и стицању дохотка на основу деловања законитости тржишта и друштвеног усмеравања привредног и друштвеног развоја и усклађивања односа на тржишту; да су друштвено-политичке заједнице одговорне за обезбеђивање јединства југословенског тржишта и да су противуставни сваки акт и свака радња којима се нарушава јединство југословенског тржишта.

Одредбама чл. 2. и 3. Закона о трговини прописано је да се трговац бави трговином слободно и под једнаким законским условима на јединственом југословенском тржишту, а актима органа друштвено-политичке заједнице не може се ограничавати слободно наступање на тржишту ни нарушавати конкуренција нити се поједини трговци или потрошачи могу стављати у неравноправан положај на тржишту. Према одредби члана 33. наведеног закона, ограничавањем тржишта сматра се општи или појединачни правни акт и радња органа друштвено-политичке заједнице којима се, противно уставу и закону, ограничава слободна размена робе и слободно наступање на тржишту, а одредбом члана 34. тог закона одређено је да се актима и радњама из члана 33. овог закона сматрају и нарочити акти и радње којима се трговац доводи у неравноправан положај тако што му се онемогућава ширење продајне мреже и продаја робе или се присиљава на продају робе која није у складу са његовим пословним интересом.

На основу члана 375. став 1. тачка 4. Устава СФРЈ, за оцењивање законитости оспорене одлуке надлежан је Уставни суд Југославије, будући да из одредаба чл. 273. и 281. став 1. тачка 5. Устава СФРЈ произлази да су за извршавање наведених одредаба Закона о трговини над-

лежни савезни органи јер федерација уређује и обезбеђује систем мера којима се спречава нарушавање јединства југословенског тржишта.

Према оцени Уставног суда Југославије, плаћањем посебне таксе на територији Републике Хрватске, правна и физичка лица са седиштем, односно пребивалиштем на територији Републике Србије која на територији Републике Хрватске имају пословне јединице, стављају се у неравноправан положај у обављању делатности и стицању дохотка у односу на правна и физичка лица са седиштем, односно пребивалиштем у Републици Хрватској и другим републикама која не плаћају посебну таксу, што је несагласно са одредбама члана 251. ст. 1, 2, 3. и 5. Устава СФРЈ и са одредбом тачке 2. Амандмана ХХХ на Устав СФРЈ и у супротности је са одредбама чл. 2, 3, 33. и 34. Закона о трговини.

Суд је оценио да су физичка лица са пребивалиштем на територији Републике Србије и држављани Републике Србије који имају пребивалиште на територији Републике Хрватске која плаћају посебну таксу за грађевинско земљиште, куће за одмор и делове зграда које се сезонски и повремено користе за одмор и опоравак доведени у неравноправан положај у односу на држављане Републике Хрватске и држављане других република који немају пребивалиште на територији Републике Србије и који не плаћају посебну таксу, што је несагласно са одредбама чл. 154. и 249. став 3. Устава СФРЈ.

5. Уставни суд Југославије, на основу члана 375. Устава СФРЈ и члана 36. Пословника Уставног суда Југославије, на седници одржаној 10. априла 1991. године, донео је

О д л у к у

Укида се Одлука о посебним републичким таксама које плаћају правне и физичке особе за истицање твртке и кориштење некретнина („Народне новине” – Службени лист Републике Хрватске, бр. 55/90).

Ову одлуку објавити у „Службеном листу СФРЈ” и „Народним новинама” – Службеном гласилу Републике Хрватске.

Ову одлуку Уставни суд Југославије донео је у саставу: председник Уставног суда Југославије Милован Бузацић и судије – Хрвоје Бачић, мр Крсте Чаловски, др Омер Ибрахимагић, др Бранислав Ивановић, Пјетер Коља, Димче Козаров, др Иван Кристан, Вељко Марковић, Радко Мочивник и Душан Ружић.

ПУ-број 3/91

10. априла 1991. године
Београд

Председник
Уставног суда Југославије,
Милован Бузацић, с. р.

По извршеном срањењу са изворним текстом утврђено је да су се у тексту Одлуке о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу одређених исправа о краткорочним кредитима које су банке дале крајњим корисницима за одређене намене, која је објављена у „Службеном листу СФРЈ”, бр. 22/91, поткрале грешке, па се даје

ИСПРАВКА

ОДЛУКЕ О УСЛОВИМА И НАЧИНУ ДАВАЊА КРАТКОРОЧНИХ КРЕДИТА БАНКАМА НА ОСНОВУ ОДРЕЂЕНИХ ИСПРАВА О КРАТКОРОЧНИМ КРЕДИТИМА КОЈЕ СУ БАНКЕ ДАЛЕ КРАЈЊИМ КОРИСНИЦИМА ЗА ОДРЕЂЕНЕ НАМЕНЕ

У тачки 4. одредба под 2, испред речи: „за производњу” додају се речи: „за извоз робе и услуга и”, речи: „на конвертибилно подручје” бришу се, а после речи: „туритима,” додају се речи: „чија је наплата уговорена у конвертибилним девизама,”.

Из Народне банке Југославије, Београд, 13. јуна 1991. године.

ПОСТАВЉЕЊА И РАЗРЕШЕЊА

Страна

На основу члана 238. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе („Службени лист СФРЈ”, бр. 23/78, 21/82, 18/85, 37/88, 18/89, 40/89, 72/89, 42/90 и 74/90), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ЗАМЕНИКА ДИРЕКТОРА САВЕЗНОГ ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКОГ ЗАВОДА

Поставља се Славко Максимовић за заменика директора Савезног хидрометеоролошког завода, досадашњи заменик директора Савезног хидрометеоролошког завода.

Савезно извршно веће

С. п. п. бр. 1055
17. маја 1991. године
Београд

Председник,
Анте Марковић, с. р.

САДРЖАЈ:

	Страна
457. Уредба о условима и начину решавања стамбених потреба функционера и руководећих радника у Савезном извршном већу и савезним органима управе и савезним организацијама —	689
458. Одлука о распоређивању средстава за финансирање техничко-технолошке модернизације савезних органа за период јануар-јуни 1991. године — — — — —	691
459. Одлука о одређивању стамбених зграда и станова на којима право располагања има СФРЈ који се не могу продавати, односно откупљивати — — — — —	692
460. Правилник о извршавању хидрометеоролошких послова за потребе система народне одбране — — — — —	693
461. Правилник о измени Правилника о подацима и документацији који се подносе уз захтев за прибављање дозволе за радио-станицу — — —	694
462. Одлука о изменама Одлуке о утврђивању квота за давање реесконтних и ломбардних кредита банкама у другом тромесечју 1991. године —	694
463. Одлука о престанку важења Одлуке о привременој обустави давања кредита и других пласмана банкама из средстава примарне емисије преко Народне банке Црне Горе — — — — —	694
464. Одлука о измени Одлуке о издавању благајничких записа Народне банке Југославије — — —	694
465. Одлука о висини и начину образовања посебне резерве банака за обезбеђење од потенцијалних губитака — — — — —	694
Одлука о оцењивању уставности Одлуке о усклађивању нивоа пензија обрачунатих из пензијског основа у коме је 1986. година последња година рада — — — — —	695
Одлука о оцењивању уставности Закона о задужењу Републике код Народне банке Србије са Уставом СФРЈ и супротности тог закона са савезним законом — — — — —	695
Одлука о оцењивању супротности одредаба чл. 2, 3. и 4. Закона о исплати личних доходака у одређеним делатностима до закључења колективних уговора са Законом о исплати личних доходака, средстава за непосредну заједничку потрошњу и средстава за исхрану радника у току рада — — — — —	696
Одлука о оцењивању уставности одредаба чл. 1-5. Закона о задуживању у иностранству и давању гаранција и супергаранција по одређеним иностраним кредитима од стране Републике Србије и супротности тих одредаба са Законом о кредитним односима са иностранством — —	697
Одлука о оцењивању уставности Одлуке о посебним републичким таксама које плаћају правне и физичке особе за истицање твртке и кориштење некретнина и њене супротности са Законом о трговини — — — — —	697
Исправка Одлуке о условима и начину давања краткорочних кредита банкама на основу одређених исправа о краткорочним кредитима које су банке дале крајњим корисницима за одређене намене — — — — —	698
Постављења и разрешења — — — — —	699

У ПРИПРЕМИ ЗА ШТАМПУ

ЗАКОН

О МАТИЧНОЈ ЕВИДЕНЦИЈИ О ОСИГУРАНИЦИМА И УЖИВАОЦИМА ПРАВА ИЗ ПЕНЗИЈСКОГ И ИНВАЛИДСКОГ ОСИГУРАЊА (СА КОМЕНТАРОМ, ПРАТЕЋИМ ПРОПИСИМА И ПРИМЕРИМА ОБРАЗАЦА)

Аутори: **МИРА КАБЛАР, ДРАГАН КРУНИЋ**
Рецензент: **ТОМА НЕНЕЗИЋ**

Кроз коментар Закона о матичној евиденцији о осигураницима и уживаоцима права из пензијског и инвалидског осигурања указаће се на проблеме који се јављају у пракси у прикупљању података од организација и њиховој обради у службама матичне евиденције и центрима за аутоматску обраду података у заједницама пензијског и инвалидског осигурања република и покрајина.

Уз Закон биће дати и Закон о евиденцијама из области рада (са пратећим прописима) и прописи из пензијског и инвалидског осигурања који регулишу стаж и лични доходак.

С обзиром на то да је овим законом установљена обавеза подношења пријава за сва лица која заснивају радни однос, било у приватном или друштвеном сектору, као и уношење података о стажу и личном доходу оствареном за време трајања радног стажа, ова књига је неопходна свим организацијама и послодавцима, свим заједницама пензијског и инвалидског осигурања, како заједницама радника тако и заједницама самосталних делатности, органима за статистику, а и самим запосленим лицима да би имали праву информацију шта се и где у току њиховог радног века прикупља и региструје ради остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања, као и надлежним судовима, адвокатима и другим органима који одлучују о овим правима осигураника.

Књига ће бити штампана у ограниченом тиражу, односно у онолико примерака колико буде прикупљено поруџбина до 27. маја ове године.

Претплатна цена: 500,00

Поруџбине слати на адресу: **НИУ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ, Београд, Јована Ристића 1. Поштански фах 226, телекс 11756, телефакс 651-482, телефон 651-480.**

НИУ СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СФРЈ
11000 Београд, Ј. Ристића 1

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујемо:

ЗАКОН О МАТИЧНОЈ ЕВИДЕНЦИЈИ О ОСИГУРАНИЦИМА И УЖИВАОЦИМА ПРАВА ИЗ ПЕНЗИЈСКОГ И ИНВАЛИДСКОГ ОСИГУРАЊА ком.

Плаћање рачуна у року од 15 дана. Физичка лица поужећем.

У случају спора надлежан је одговарајући суд у Београду.

Адреса поруџиоца: _____

/број жиро-рачуна/

У _____, _____ 1991.

/М.П./

Потпис поруџиоца, _____